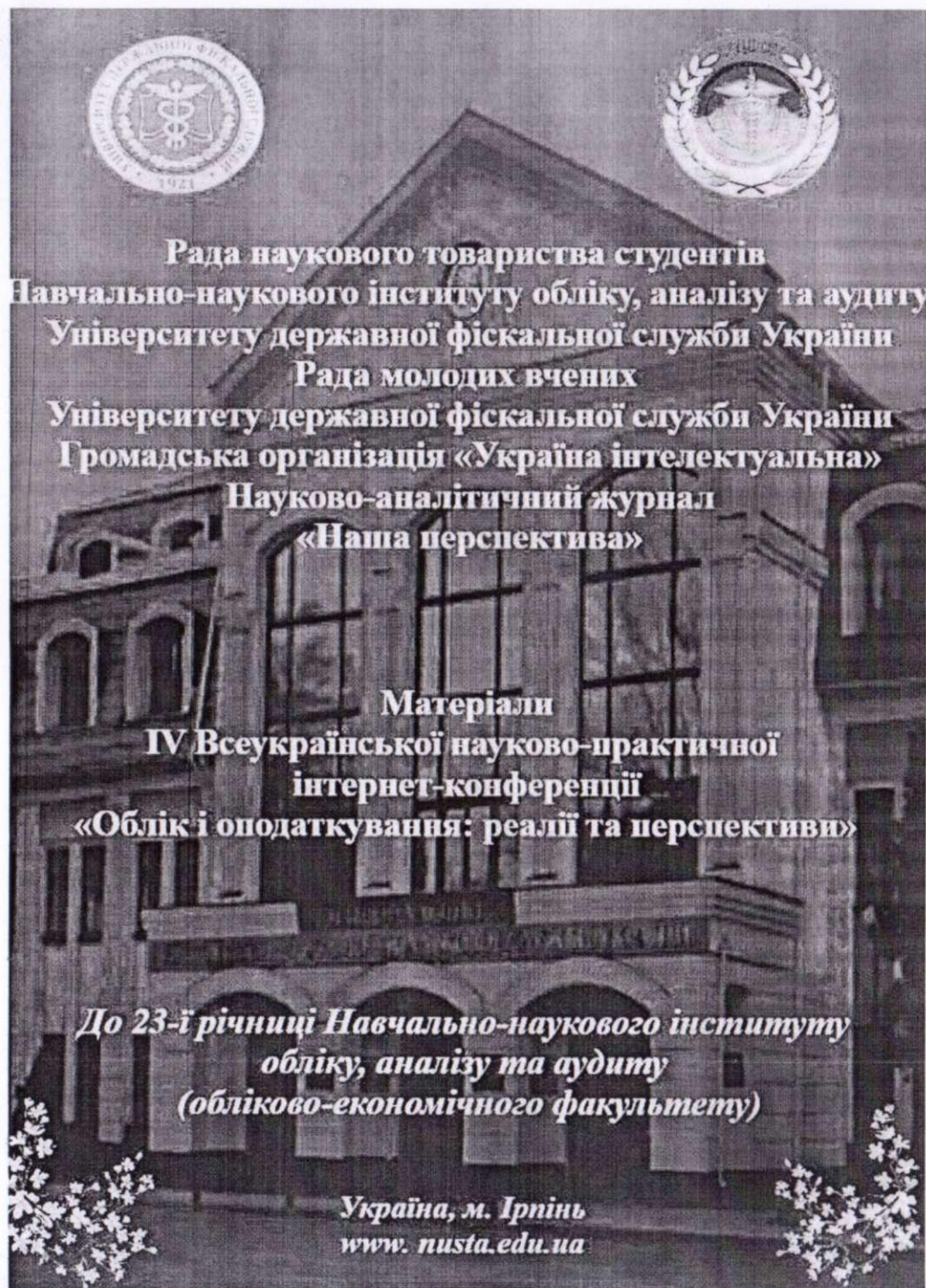

УДК 657.1:336.221.4(477)(06)
ББК 65.9(4Укр)052я431+65.9(4Укр)261.44я431
М 34

Редакційна колегія: Мацелюх Н. П., д.е.н., професор; Рябчук О. Г., к.е.н., доцент; Мискін Ю. І., к.е.н., доцент; Лісовий А. В., д.е.н., професор; Осмятченко В. О., д.е.н., професор; Красівський В. М., д.е.н., доцент; Максименко І. А., к.ф.н., доцент.

О-19 Облік і оподаткування: реалії та перспективи [Текст]: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Ірпінь, 8-10 квітня 2019 року), 2019. – с. 604

Збірник містить тези доповідей вітчизняних учасників, які були розглянуті на IV Всеукраїнській науково-практичній інтернет-конференції «Облік і оподаткування: реалії та перспективи», що відбулась 8-10 квітня 2019 року.

У збірнику розглянуті найбільш актуальні питання сучасного стану та перспектив розвитку бухгалтерського обліку та оподаткування в Україні за наступними напрямками: бухгалтерський облік як інформаційне джерело контролю та аналізу; фінансово-економічне та обліково-аналітичне забезпечення управління підприємницькою діяльністю; стан та перспективи розвитку аудиторської діяльності в Україні; державний фінансовий контроль: проблеми та напрями удосконалення; контроль та прогнозування податкових надходжень; облік і оподаткування: нормативно-правове забезпечення; наукові теоретичні економічні знання та їх роль у формування професіоналізму майбутніх фахівців з обліку, аудиту та фінансів; економіко-математичні методи в оцінці макро- і мікроекономічних процесів; сучасні проблеми теорії ймовірностей.

Видання розраховане на науковців, викладачів, економістів, працівників органів державного управління, студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, працівників державного сектору економіки та суб'єктів підприємницької діяльності.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, імен власних, інших відомостей.

УДК 657.1:336.221.4(477)(06)
ББК 65.9(4Укр)052я431+65.9(4Укр)261.44я431

©Університет
ДФС України. 2019

формування часто застосовують непрозорі схеми діяльності та реалізації економічної влади.

Список використаних джерел:

1. Якубенко В. Д. Базисні інститути у трансформаційній економіці: [Монографія] / В. Д. Якубенко. - К.: КНЕУ, 2004. - 252 с.
2. Супрун Н.А. Інституційні детермінанти становлення вітчизняної моделі корпоративного управління / Н.А. Супрун // Ефективна економіка. - 2009. - № 3 [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=73>
3. Уманців Ю. М. Холдингові механізми інтеграції підприємств / Ю. М. Уманців. // Ринок цінних паперів України. - 2011. - № 3. - С. 23 - 33.

Скорик М.О.,
к. е. н.

Університет ДФС України

ВПЛИВ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ

Економіка знань - новий етап розвитку суспільства, який ґрунтується на інформаційній економіці. Як ніколи вдалим є вислів Натана Ротшильда - «Хто володіє інформацією, той володіє світом», яке було сказане більше двох століть тому, і яке згодом повторив у своїй промові Вінстон Черчіль.

Стиглер Д. розглядав знання як економічну категорію, вперше зробивши акцент на понесених витратах пошуку інформації [1]. Сучасне життя неможливе без постійного доступу до інформації. Неможливо уявити діяльність сучасної людини без сучасних технологій. Людина постійно перебуває у пошуку інформації і це перш за все допомагає їй здобути нові знання. Тобто, знання - стратегічний ресурс.

Іноземцев В.Л. визначив, що знання мають іншу природу, ніж фактори виробництва, що використовувались в індустріальній економіці. «Землю і капітал можна виміряти вартісно або кількісно, а знання можуть генеруватися і накопичуватися безмежно; земля і капітал мають обмежену кількість користувачів, а знання доступні одночасно будь-якій їхній кількості. І нарешті, якщо земля та капітал належать лише сильним і багатим, то революційною характеристикою знання є його доступність слабким і бідним» [2].

Поняття «економіка знань» було введено в науковий обіг австро-американським ученим Ф. Махлупом у 1962 році. У своїй науковій праці «Виробництво і розповсюдження знань у США» він розглядав економіку знань як окремий сектор економіки, що охоплює сферу освіти, досліджень і розробок, інформаційну діяльність та відіграє вирішальну роль у функціонуванні економічної системи [2].

Друкер П. розглядає «економіку знань» як такий тип економіки, у якому знання відіграють вирішальну роль та є джерелом зростання економіки [3].

Науковці ХХІ ст. визначають знання як специфічний ресурс економічного розвитку, як індикатор можливостей країни інтегруватися у світові соціально-економічні системи. Прихильники концепцій постіндустріалізму відзначають наступні ознаки ролі знань та їх впливу на людський капітал: ,

- перехід від технічних навиків до інтелектуальних (економіка перетворюється в систему, яка діє на основі обміну знаннями);
- виробництво товарів замінено виробництвом послуг, проведенням досліджень;
- зароджується інтелектуальний клас, представники якого на державному рівні виступають у ролі експертів;
- віртуалізація взаємодії покупців і продавців - зниження витрат обігу;
- зростання експорту інтелектуальних послуг і людського капіталу, що характеризується більшою цінністю освіти як ресурсу, що копіюється у людині, а не в природних ресурсах.

Економіка знань не оперує лише знаннями, вона є новою формою економічного розвитку суспільства яка передбачає зростання ролі економіки за рахунок раціонального використання знань у всіх сферах економіки.

Сьогодні передер Україною є основна перешкод на шляху до розвитку економіки знань - це «відтік умів», країна втрачає дослідників та вчених так як не може забезпечити їм гідні умови праці.

Отже, розвиток економіки знань залежить від освіти. Економіка знань - це стратегічний ресурс суспільного розвитку. Людина ж виступає носієм знань, саме тому розвиток економіки знань передбачає постійне інвестування в людський капітал. Економіка знань є однією з найперспективніших галузей України і може стати найкращим шансом країни для переходу від поточного періоду економічної нестабільності.

В Україні довгостроковий успіх економіки знань вимагає узгодженого бачення, політичної стабільності, прозорих закупівель та інвестицій. Однак, враховуючи сучасний стан української економіки та складну політичну ситуацію, ця стратегія, ймовірно, займе кілька років. Тим не менше, існують деякі заходи, що можуть допомогти законодавцям збільшити внутрішні та іноземні інвестиції.

Щоб допомогти встановити короткостроковий потенціал своєї країни, українські чиновники повинні запровадити законодавчі акти, спрямовані на захист прав інтелектуальної власності компаній, запропонувати значні-податкові пільги для нових та існуючих інвесторів, забезпечити ефективність та доступність телекомунікаційних послуг, а також надати навчальним закладам більше коштів для підтримки зусиль та розвитку дослідників, професорів та студентів, які працюють над зміцненням економіки знань.

Економіка знань має великі перспективи для України, але залежно від наявності інфраструктури та людського капіталу ця обіцянка може перетворитися на міраж. Економічна ідеологія створення економічного зростання шляхом підвищення знань не може бути застосована бездумно. Перш

ніж перейти до економіки знань, урядовці, повинні проаналізувати ситуацію і запитати себе, чи така система є досяжною і бажаною для нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Stigler G. The Economics of Information. Journal of Political Economy. - 1961.-№. 3 (69).-Р. 212-225.
2. Буняк Н.М. Економіка знань як нова форма соціально-економічного розвитку суспільства. URL: [file:///C:/Users/Sanya/Downloads/Znpchdtu_2012_32\(1\)_15.pdf](file:///C:/Users/Sanya/Downloads/Znpchdtu_2012_32(1)_15.pdf) (дата звернення 24.03.2019).
3. Візіренко С.В. Генезис поняття «економіка знань». Сталий розвиток економіки. 2012. № 2, с.44-49

Слинявчук Ю.І.
студентка групи ОБ-16-1
Університет ДФС України
Науковий керівник:
Мартиненко В. В.,
к.е.н., доцент
Університет ДФС України

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ ЦІНОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ

Загальновідомо, що державне регулювання цін це захист споживачів і підтримування нормальних умов конкуренції. Завдання цінового регулювання ціноутворення полягає в тому, щоб не допустити високого рівня інфляції та забезпечити прибутковість виробників. Воно полягає в системі заходів запроваджених урядом і направлених на збереження та заміну існуючих рівнів цін як окремих товарів, так і загального рівня цін для усунення економічних та соціальних суперечностей.